

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Oboer/115/2015                |
| Identifikačné číslo spisu: | 4106214637                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 20.04.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Hullová             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:4106214637.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421 proti povinnému S. C., naposledy bytom v A., Na M. č. XX/XX, toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom Mestom Nitra, o vymoženie 250,95 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17Er/504/2006, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 25CoE/122/2014-71 z 29. septembra 2014, takto

### rozhodol:

- I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
- III. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

Okresný súd Nitra ako súd exekučný uznesením č. k. 17Er/504/2006-51 z 28. októbra 2013 vyhlásil exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia, za neprípustnú a zároveň ju zastavil. Vychádzal zo zistenia, že oprávnená a povinný uzavreli dňa 26. novembra 2004 zmluvu o úvere, súčasťou ktorej bolo aj splnomocnenie, ktorým povinný splnomocnil advokáta Mgr. Tomáša Kušníra na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v jeho mene uznal záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia alebo exekúciu na celý jeho majetok do výšky vzniknutej pohľadávky a príslušenstva. Nakoľko povinný nesplnil záväzok zo zmluvy, bola spísaná notárska zápisnica, kde za povinného konal a zápisnicu podpísal Mgr. Kušnir. Ten v mene povinného uznal dlh v plnom rozsahu čo do základu aj výšky a zároveň vyhlásil, že povinný dlh opísaný v notárskej zápisnici splatí v lehote do 2. mája 2006, v opačnom prípade súhlasí s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel okresný súd k záveru, že splnomocnenie (dohoda o splnomocnení), ktoré je súčasťou zmluvy o úvere, je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný právny úkon, na základe ktorého nemohlo dôjsť k uznaniu právneho záväzku (dlhu), a teda ani k vydaniu a podpísaniu notárskej zápisnice, ktorá by mohla byť podkladom pre exekučné konanie. Poukázal na to, že podľa ust.

§ 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka je neplatná dohoda, ktorou sa niekto vzdáva práv, ktoré môžu vzniknúť až v budúcnosti. Konanie povinného, ktorý splnomocnil Mgr. Kušníra na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, je podľa názoru súdu konaním v rozpore so zákonom. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere totiž ešte neexistoval dlh a nebola známa ani jeho výška, teda v tom čase povinný nemohol realizovať svoje právo uznať dlh a následne splnomocniť Mgr. Kušníra na také právo. Z uvedeného vyplýva aj nevedomosť povinného o splatení svojho dlhu v lehote určenej v exekučnom titule. Preto musel súd rozhodnúť o neprípustnosti exekúcie a následne o jej zastavení podľa ust. 57 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 58 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Exekučný poriadok“).

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre (ako súd odvolací) uznesením č. k. 25CoE/122/2014-71 z 29. septembra 2014 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“). Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že splnomocnenie, ktoré povinný udelil pri podpise zmluvy o úvere advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnírovi za účelom uznania jeho dlhu voči oprávnenej, je neplatným právnym úkonom, a preto je absolútne neplatné aj samotné uznanie dlhu na základe takéhoto splnomocnenia. Poukázal na rozpor záujmov zástupcu a zastúpeného (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka), keďže odvolaciemu súdu je z vlastnej úradnej činnosti známe, že Mgr. Kušnír vystupuje opakovane ako splnomocnenec povinných v obdobných veciach a zároveň ako splnomocnenec spoločností, ktorých predmetom činnosti je poskytovanie úverov. Zdôraznil, že exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania (nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie), pričom tak môže urobiť na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu (ust. § 58 ods. 1 Exekučného poriadku). V prípade notárskej zápisnice platí, že nedostatok zákonom uznaných formálnych náležitostí spôsobuje, že listina označená ako notárska zápisnica nie je verejnou listinou (§ 134 O. s. p.) a ani spôsobilým exekučným titulom podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, čo je následne dôvodom pre zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre podala oprávnená dovolanie, v ktorom uviedla, že: 1. súdy oboch stupňov rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), 3. súdy opätovne konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 4. oprávnenej sa postupom súdov odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 5. konanie súdov je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a 6. napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Na základe uvedeného oprávnená (ďalej aj „dovolatelka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a aby boli Súdnemu dvoru Európskej únie predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) ako súd odvolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre podala včas oprávnená, zastúpená v dovolacom konaní v súlade s § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p., skúmal najskôr, či je dôvodný jej návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd SR vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad je možné uviesť rozhodnutia z 22. augusta 2013 sp. zn. 4Cdo/24/2013, z 21. augusta 2013 sp. zn. 5ECdo/40/2013, z 26. júla 2013 sp. zn. 2ECdo/63/2013, z 9. júla 2013 sp. zn. 4Cdo/326/2012 a z 3. júla 2013 sp. zn. 3Cdo/34/2013, na ktoré Najvyšší súd SR v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa

stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

II. V ďalšom Najvyšší súd SR bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Zo spisu vyplýva, že dovolanie bolo podané 5. februára 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Oprávnená napadla dovoláním uznesenie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Napadnuté rozhodnutie nevykazuje znaky žiadneho z týchto uznesení, preto prípustnosť dovolania oprávnenej z ust. § 239 O. s. p. nevyplyva.

V zmysle ust. § 237 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

V zmysle ust. § 237 ods. 2 O. s. p. však dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým treba rozumieť zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Dovoláním napadnuté uznesenie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania oprávnenej nevyplyva ani z ust. § 237 O. s. p.

Vzhľadom k tomu, že oprávnenou podané dovolanie nie je prípustné podľa ust. § 237 a ani podľa ust. § 239 O. s. p., dovolací súd ho odmietol ako procesne neprípustné podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

III. V konaní o dovolaní oprávnenej vzniklo procesne úspešnému povinnému právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd SR nepriznal povinnému náhradu týchto trov, lebo povinný nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 O. s. p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.